

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επιχειρήματα παρόμοια με αυτά που προέβαλε στο πλαίσιο της υποθέσεως F-44/06 ⁽¹⁾, που άσκησε ο ίδιος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 154 της 1.7.2006, σ. 25.

Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2006 –Taruffi κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-95/06)**

(2006/C 237/40)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Adrien Taruffi (Schouweiler, Λουξεμβούργο)
(Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 4, παράγραφος 1, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) που θέσπισε η Επιτροπή με απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2004,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί καθορισμού των μορίων προαγωγής και των μορίων προτεραιότητας που έλαβε ο προσφεύγων κατά τις προαγωγές του 2004 και του 2005, καθώς και τις αποφάσεις να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον κατάλογο προακτών που κατάρτισε η επιτροπή προαγωγών και στον κατάλογο προαχθέντων στον βαθμό Β*10 υπαλλήλων κατά τις προαγωγές του 2004,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει ότι δεν έγινε πραγματική εξέταση των προσόντων του στο πλαίσιο της αξιολογήσεως στην οποία προέβη η επιτροπή προαγωγών, κατόπιν της θετικής απαντήσεως της διοικήσεως στην πρώτη διοικητική ένστασή του.

Όσον αφορά τις προαγωγές του 2004, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνιστάμενη στο ότι, κατά τις προαγωγές του 2004, έγινε σύγκριση των προσόντων του με εκείνα των υπαλλήλων που υπάγονται στον προϋπολογισμό

«έρευνα», ενώ, κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα, ο ίδιος υπαγόταν στον προϋπολογισμό «λειτουργία».

Όσον αφορά τις προαγωγές του 2005, ο προσφεύγων θεωρεί παράνομη την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων που ακολούθησε η Επιτροπή, σύμφωνα με την οποία, καίτοι ο προσφεύγων είχε ενταχθεί σε δύο διαφορετικές γενικές διευθύνσεις και παρά το γεγονός ότι, για το πρώτο τμήμα του 2004, είχε καταρτιστεί ενδιάμεση έκθεση περιλαμβάνουσα τη χορήγηση μορίων προαγωγής, εντούτοις μόνον η γενική διεύθυνση που είναι αρμόδια για την κατάρτιση της τελικής εκθέσεως είναι αρμόδια και για τη χορήγηση των μορίων προτεραιότητας.

Εν γένει, ο προσφεύγων φρονεί ότι οι προσφεύγουσες εκδόθηκαν κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, διότι ως αποφασιστικό κριτήριο προκρίθηκε η αρχαιότητα και όχι τα προσόντα.

Αγωγή του G κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Αυγούστου 2006**(Υπόθεση F-96/06)**

(2006/C 237/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: G (Port-Vendres, Γαλλία) [εκπρόσωποι: B. Cambier και L. Cambier, δικηγόροι]

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να κρίνει ότι η εναγομένη είναι υπεύθυνη για τα σφάλματα που διέπραξε σε βάρος του ενάγοντος·
- Να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα και την οικογένειά του το προσωρινό ποσό των 1 581 801 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ήμισυ της ζημίας που προκλήθηκε από όλα τα σφάλματα που διέπραξε η Επιτροπή, οι υπάλληλοί της, οι εντεταλμένοι της και/ή άλλοι οργανισμοί που εξαρτώνται από αυτή-, το δε άλλο ήμισυ πρέπει να διευκρινιστεί με τη βοήθεια εμπειρογνώμονα·
- Να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει τόκους 8 % επί του συνόλου των προαναφερθέντων ποσών, από τις 23 Νοεμβρίου 1999, ημερομηνία ολοκλήρωσης της πρώτης εκθέσεως εσωτερικής έρευνας που διεξήγαγε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την καταπολέμηση της απάτης (OLAF) και στην οποία εμφανίζονται οι πρώτες ενδείξεις μεροληψίας ως προς τον ενάγοντα, ή, επικουρικός, από τις 29 Ιουνίου 2005, ημερομηνία κατά την οποία ο ενάγων άσκησε αγωγή αποζημιώσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ·

- Να διοριστεί εμπειρογνώμων·
- Να καταδικαστεί η εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει οκτώ λόγους.

Με τον πρώτο λόγο, ο ενάγων προσάπτει την Επιτροπή ότι τον τοποθέτησε στον πυρήνα της υποθέσεως «Berthelot» και τον θεώρησε ως τον κύριο υποκινητή της υποθέσεως αυτής, ενώ όλες αυτές οι κατηγορίες ήταν ψευδείς και δεν υπήρχε η παραμικρή απόδειξη, βάσει της οποίας μπορούσαν να θεμελιωθούν τέτοιες κατηγορίες κατά του ενάγοντος. Επομένως, η Επιτροπή δεν τήρησε το καθήκον αρωγής και χρηστής διοικήσεως και παραβίασε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ενάγοντος.

Με τον δεύτερο λόγο, ο ενάγων προσάπτει στην Επιτροπή ότι έδιξε σοβαρώς τα δικαιώματά του άμυνας με όλες τις παραβάσεις και παραλείψεις των διοικητικών ερευνών σχετικά με την υπόθεση «Berthelot», οι οποίες δεν διεξήχθησαν αμερόληπτα.

Με τον τρίτο λόγο, ο ενάγων προβάλλει την προσβολή του καθήκοντος τηρήσεως του απορρήτου, καθόσον, κατά τη διάρκεια του έτους 2000, η Επιτροπή επέτρεψε σε δημοσιογράφους να εισέλθουν στα γραφεία της OLAF και να λάβουν γνώση απορρήτων εγγράφων σχετικά με τον ενάγοντα, για να δημοσιοποιήσουν ορισμένα εξ αυτών σε τηλεοπτική εκπομπή.

Με τον τέταρτο λόγο, ο ενάγων επικρίνει την απόφαση της Επιτροπής περί άρσεως της ετεροδικίας του.

Με τον πέμπτο λόγο, ο ενάγων προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν τον μετέθεσε στη θέση του κυρίου συμβούλου στη γενική διεύθυνση «Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη» προς το συμφέρον της υπηρεσίας ή κατ' εφαρμογή της πολιτικής κινητικότητας του οργάνου, αλλά ως συγκεκριμένη πειθαρχική κύρωση.

Με τον έκτο λόγο, σχετικά με τη διαδικασία αναγνωρίσεως της ασθενείας του ως επαγγελματικής (άρθρο 73 του ΚΥΚ), ο ενάγων προσβάλλει της αποφάσεις της Επιτροπής περί αποκλεισμού, εκ προοιμίου, της περιπτώσεως επαγγελματικού ατυχήματος και διαβίβσεως του φακέλου του στην υπηρεσία ανακρίσεων και επιβολής πειθαρχικών κυρώσεων (IDOC), ούτως ώστε η υπηρεσία αυτή να διεξαγάγει διοικητικές έρευνες για να καθορίσει την αιτία της ασθενείας του.

Με τον έβδομο λόγο, ο ενάγων επικαλείται την ανεξαρτησία των διαδικασιών που διέπουν τα άρθρα 73 και 78 του ΚΥΚ και αμφισβητεί την απόφαση της επιτροπής αναπηρίας της Επιτροπής να αναστείλει τη λήψη οριστικής αποφάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας που κινήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 78, παράγραφος

5, του ΚΥΚ, μέχρις ότου ληφθεί απόφαση βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ.

Με τον όγδοο λόγο, ο ενάγων επικρίνει το γεγονός ότι οι διοικητικές διώξεις κινήθηκαν — και εξακολούθησαν — εναντίον του, ενώ η βελγική αστυνομία, στο πλαίσιο της ποινικής διώξεώς του, έκρινε αβάσιμα τα πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι διοικητικές αυτές διώξεις.

Ο ενάγων καταλήγει ότι τα προαναφερθέντα σφάλματα της Επιτροπής αποτελούν την αιτία της νευρικής καταθλιψεώς του που τον ανάγκασε να θέσει πρόωρα τέλος στην υπαλληλική σταδιοδρομία του. Το γεγονός αυτό προκάλεσε στον ίδιο και την οικογένειά του υλική ζημία και ηθική βλάβη.

Προσφυγή της 15ης Αυγούστου 2006 — Lopez Teruel κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-97/06)

(2006/C 237/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adelaida Lopez Teruel (El Casar, Ισπανία)
(εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi και C. Ronzi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005, με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) δεν δέχθηκε την αίτηση της προσφεύγουσας περί συγκλήσεως επιτροπής αναπηρίας, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·
- εν ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 5ης Μαΐου 2006 περί απορριψεώς της από 6 Ιανουαρίου 2006 διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.